

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2004

Utgiven i Helsingfors den 1 december 2004

Nr 1012—1021

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1012	Lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet om privilegier och immuniteter för Internationella brottmålsdomstolen	2767
1013	Lag om ändring av 2 § i lagen om Statens filmgranskningsbyrå	2768
1014	Lag om ändring av 22 kap. 8 § i kyrkolagen	2769
1015	Lag om ändring av 3 och 9 § i lagen om kyrkans centralfond	2770
1016	Lag om vissa tekniska anordningars överensstämmelse med gällande krav	2771
1017	Lag om ändring av 4 § i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden	2774
1018	Lag om ändring av 47 kap. 1 och 8 § i strafflagen	2775
1019	Statsrådets förordning om förverkligande av rätten att få vård och om regionalt samarbete	2776
1020	Kommunikationsministeriets förordning om Banförvaltningscentralens avgifter	2779
1021	Jord- och skogsbruksministeriets meddelande om jord- och skogsbruksministeriets förordning om utbetalning av nationella husdjursstöd för år 2004	2782

Nr 1012

Lag

om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet om privilegier och immuniteter för Internationella brottmålsdomstolen

Given i Helsingfors den 26 november 2004

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §
De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det i New York den 9 september 2002 ingångna avtalet om privilegier och immuniteter för Internationella brottmålsdomstolen gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §
Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

3 §
Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Helsingfors den 26 november 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

RP 129/2004
UtUB 13/2004
RSv 148/2004

Nr 1013

L a g

om ändring av 2 § i lagen om Statens filmgranskningsbyrå

Given i Helsingfors den 26 november 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 25 augusti 2000 om Statens filmgranskningsbyrå (776/2000) 2 § som följer:

2 §
Statens filmgranskningsbyrå leds av en direktör. Statens filmgranskningsbyrå har en arbetsordning, som fastställs av direktören.

Direktören avgör även andra ärenden som ankommer på Statens filmgranskningsbyrå, om det inte har föreskrivits eller i arbetsordningen bestämts att någon annan tjänsteman

vid filmgranskningsbyrån skall avgöra dem. Genom förordning av statsrådet bestäms vilka ärenden som i arbetsordningen inte kan uppdras åt andra tjänstemän att avgöra.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 26 november 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Kulturminister *Tanja Karpela*

Nr 1014

L a g

om ändring av 22 kap. 8 § i kyrkolagen

Given i Helsingfors den 26 november 2004

På förslag av kyrkomötet och i enlighet med riksdagens beslut
ändras i kyrkolagen av den 26 november 1993 (1054/1993) 22 kap. 8 § 1 och 3 punkten, sådana de lyder, 8 § 1 punkten i lag 1247/2001 och 8 § 3 punkten i lag 821/2004, som följer:

22 kap.
Kyrkostyrelsen, kyrkans centralfond och kyrkans avtalsdelegation

8 §

Avgifter till centralfonden

Varje församling eller kyrklig samfällighet erlägger årligen till kyrkans centralfond

1) högst sju procent av den kalkylerade kyrkoskatten och andelen av den samfunds-

skatt som har debiterats vid den senast verkställda beskattningen (*grundavgift*),

3) utöver grundavgiften högst tjugo procent av den andel enligt 1 punkten som församlingen erhåller av den samfundsskatt som har debiterats (*tilläggsavgift*); tilläggsavgiften kan vara progressiv, och

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.

Helsingfors den 26 november 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Kulturminister *Tanja Karpela*

Nr 1015

L a g**om ändring av 3 och 9 § i lagen om kyrkans centralfond**

Given i Helsingfors den 26 november 2004

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 5 december 1941 om kyrkans centralfond (895/1941) 3 § 2 punkten samt 9 § 1 och 2 mom., sådana de lyder, 3 § 2 punkten i lag 1003/1987 samt 9 § 1 och 2 mom. i lag 1249/2001, som följer:

3 §

Centralfondens inkomster utgöres av:

2) de avgifter som församlingarna skall betala enligt 22 kap. 8 § i kyrkolagen;

9 §

Komplettering av skatteintäkterna beviljas en församling när summan av församlingens kalkylerade kyrkoskatt och den samfundsskatt som har debiterats beräknad per närvarande medlem underskrider en utjämningsgräns som bestäms enligt kommunens invånartäthet och som i enlighet med vad kyrkostyrelsen närmare bestämmer är 65—80 procent av den genomsnittliga summan av den kalkylerade kyrkoskatten och den samfundsskatt som har debiterats beräknad per närvarande medlem i samtliga församlingar.

Kompletteringen av skatteintäkterna utgör skillnaden mellan utjämningsgränsen och summan av den kalkylerade kyrkoskatten och den samfundsskatt som har debiterats beräknad per närvarande medlem i församlingen, multiplicerad med församlingarnas vägda genomsnittliga inkomstkattesats och antalet närvarande medlemmar i församlingen vid utgången av det år under vilket de inkomster influtit som beskattningen hänför sig till. Om församlingens inkomstkattesats understiger den vägda genomsnittliga inkomstkattesatsen för samtliga församlingar, skall dock som församlingens kalkylerade kyrkoskatt användas den kyrkoskatt som har debiterats.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.

Helsingfors den 26 november 2004

Republikens President**TARJA HALONEN**Kulturminister *Tanja Karpela*

Nr 1016

L a g**om vissa tekniska anordningars överensstämmelse med gällande krav**

Given i Helsingfors den 26 november 2004

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Lagens syfte

Syftet med denna lag är att säkerställa att maskiner, arbetsredskap, personlig skyddsutrustning eller andra tekniska anordningar (*tekniska anordningar*) överensstämmer med gällande krav och inte orsakar risk för olycksfall eller men för hälsan i sådan användning som tillverkaren avser. Syftet med lagen är också att säkerställa att tekniska anordningar som planerats, tillverkats och utrustats på behörigt sätt utan hinder kan släppas ut på marknaden eller överlåtas för användning.

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på tillverkare, importörer, säljare och andra personer som i väsentlig omfattning i Finland på marknaden släpper ut tekniska anordningar avsedda för arbetsbruk eller överlåter sådana för användning.

I fråga om en arbetsgivares förpliktelser i anslutning till anskaffning, säker användning och besiktning av tekniska anordningar föreskrivs särskilt.

3 §

Förhållande till annan lagstiftning

Om det i någon annan lag finns från denna lag avvikande bestämmelser om utsläppande av tekniska anordningar på marknaden eller överlåtande av sådana för användning, tillämpas de i stället för denna lag.

4 §

*Tillverkarens allmänna ombesörjnings-
skyldighet*

Tillverkaren skall planera och tillverka en teknisk anordning så att den till sin konstruktion, utrustning och andra egenskaper lämpar sig för den avsedda användningen och i sådan användning inte orsakar risk för olycksfall eller men för hälsan. Om risken för olycksfall eller men för hälsan inte annars kan elimineras i tillräcklig utsträckning, skall ändamålsenliga skyddsåtgärder vidtas i tillverkningen. Effektiva varningar skall utfärdas om risker och men. Personlig skyddsutrustning skall vara effektiv med tanke på de risker som den skall skydda mot.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om

1) hälso- och säkerhetskrav i anslutning till planeringen och konstruktionen av maskiner

RP 135/2004
AjUB 11/2004
RSv 141/2004

Almäänd enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG, ändr. 98/48/EG

samt om manöversystem, avvärjandet av mekaniska risker och andra risker samt skyddsutrustningars och säkerhetsanordningars egenskaper,

2) krav i fråga om planeringen och konstruktionen av personlig skyddsutrustning samt skyddsutrustningars ofarlighet och skyddsegenskaper, samt

3) hälso- och säkerhetskrav i anslutning till planeringen och konstruktionen av andra tekniska anordningar är de som avses i 1 eller 2 punkten.

5 §

Påvisande av överensstämmelse

Tillverkaren skall på det sätt som en teknisk anordnings egenskaper förutsätter

1) på ett tillförlitligt sätt visa att den tekniska anordningen överensstämmer med kraven; farliga tekniska anordningar och annan personlig skyddsutrustning än sådan enkel skyddsutrustning som är avsedd att skydda mot mindre risker skall typgranskas eller certifieras av en sakkunniginrättning för påvisande av överensstämmelse,

2) samla teknisk dokumentation med tanke på påvisandet och kontrollen av överensstämmelsen,

3) sammanställa bruksanvisningar och andra anvisningar som skall levereras med anordningen, samt

4) förse den tekniska anordningen med ett märke varav framgår att den överensstämmer med kraven och, ifall anordningen inte i övrigt uppenbart kan identifieras, med nödvändig identifikationsmärkning.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om de tekniska anordningar som skall typgranskas eller på annat sätt certifieras för påvisande av överensstämmelse och om förfarandet i anslutning härtill samt om innehållet i de anvisningar som levereras med anordningen och om märkningen av anordningen.

6 §

Beaktande av farliga ämnen

Då ett farligt ämne ingår som permanent

del av en teknisk anordning skall tillverkaren förse anordningen med ämnets namn och ett märke om hur farligt ämnet är i användning och i olycksituationer. Med anordningen skall levereras adekvata bruksanvisningar och säkerhetsföreskrifter i fråga om det farliga ämnet.

7 §

Skyldigheter för importörer till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Om tillverkaren inte har fullgjort den skyldighet som anges i 4—6 §, ankommer skyldigheten på en sådan annan person som för första gången i eget namn släpper ut den tekniska anordningen på marknaden eller överlåter den för användning inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

8 §

Förutsatt överensstämmelse

En teknisk anordning anses överensstämma med de krav som ställs på den, om tillverkaren har avgett en giltig försäkran om överensstämmelse och märkt anordningen eller om det i övrigt kunnat visas att anordningen överensstämmer med kraven på det sätt som föreskrivs i 5 §.

Om tillsynsmyndigheten visar att en teknisk anordning i användning inte överensstämmer med kraven eller är farlig, kan dess förekomst på marknaden hindras eller begränsas i enlighet med vad som bestäms särskilt.

9 §

Skyldigheter för den som vidareöverlåter en teknisk anordning

Den som vidareöverlåter en teknisk anordning som släppts ut på marknaden skall säkerställa att anordningen med tanke på säkerheten överensstämmer med kraven på samma sätt som när den släppts ut på marknaden. Det skall dessutom säkerställas att adekvata finsk- och svenskspråkiga anvisningar följer med anordningen.

10 §

Tekniska anordningar som tagits i bruk

Vad som bestäms i 8 och 9 § gäller i tillämpliga delar också försäljning, uthyrning och annan överlåtelse av tekniska anordningar som tagits i bruk.

Om en teknisk anordning ändras på ett sätt som strider mot användningsändamålet eller i övrigt väsentligt inverkar på säkerheten, behandlas den som en ny anordning på vilken 4 och 5 § skall tillämpas.

11 §

Utställning

En teknisk anordning får ställas ut även om den inte uppfyller de krav som ställs i denna lag, förutsatt att det med tydlig märkning framgår att anordningen inte överensstämmer med kraven och att den inte får överlätas eller tas i bruk innan den uppfyller kraven. Det skall dessutom ses till att en anordning som ställts ut inte orsakar fara.

12 §

Tillsyn

Arbetskyddsmyndigheterna utövar tillsyn över efterlevnaden av denna lag i enlighet

Helsingfors den 26 november 2004

med vad som föreskrivs i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden (131/1973).

I fråga om överensstämmelsen samt kontrollen när det gäller tekniska anordningar som är avsedda att användas för, eller i väsentlig omfattning används för, enskild konsumtion bestäms i lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet (75/2004).

13 §

Straffbestämmelse

En tillverkare eller överlåtare som uppsåtligt eller av oaktsamhet försummar en skyldighet som han åläggs i denna lag skall, om inte strängare straff för gärningen bestäms någon annanstans i lag, för *förseelse i fråga om anordningars säkerhet* dömas till böter.

Angående straff för arbetarskyddsbrott bestäms i 47 kap. 1 § i strafflagen (39/1889).

14 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005. Genom denna lag upphävs 68 § 3 mom. i arbetskyddslagen av den 23 augusti 2002 (738/2002).

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 1017

L a g

om ändring av 4 § i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden

Given i Helsingfors den 26 november 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 16 februari 1973 om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden (131/1973) 4 § 1 mom. 6 punkten, sådan den lyder i lag 740/2002, som följer:

4 §	
Förrättare av inspektion eller undersökning äger rätt:	med arbetarskyddsmyndigheternas tillsyn såväl muntligt som skriftligt få behövliga uppgifter; samt

6) att inom en av honom utsatt skälig tid av arbetsgivaren och andra personer som ålagts att iakttä de bestämmelser som hör samman

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.

Helsingfors den 26 november 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

RP 135/2004
AjUB 11/2004
RSv 141/2004

Almänd enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG, ändr. 98/48/EG

Nr 1018

L a g**om ändring av 47 kap. 1 och 8 § i strafflagen**

Given i Helsingfors den 26 november 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i strafflagen av den 19 december 1889 (39/1889) 47 kap. 1 § 3 mom. samt 8 § 1 mom. 4 punkten och 2 mom., sådana de lyder i lag 739/2002, som följer:

47 kap.

Om arbetsbrott

1 §

Arbetsbrott

Enstaka förseelser mot arbetsbrottsbestämmelserna som i arbetsbrottslagen kan anses vara ringa och för vilka straff föreskrivs i 63 § i arbetsbrottslagen (738/2002), 23 § i lagen om företagshälsovård (1383/2001) eller 13 § i lagen om vissa tekniska anordningars överensstämmelse med gällande krav (1016/2004) betraktas dock inte som arbetsbrott.

8 §

Definitioner

I detta kapitel avses med

4) *arbetsbrottsbestämmelser* sådana bestämmelser om säkerhet och hälsa i arbetet som ingår i arbetsbrottslagen, lagen om företagshälsovård, lagen om vissa tekniska anordningars överensstämmelse med gällande krav eller någon annan lag om arbetsbrott eller som har utfärdats med stöd av en sådan lag och som skall iakttas i syfte att skydda andra.

Vad som i 1 och 7 § föreskrivs om arbetsgivarens och dennes företrädares ansvar skall på motsvarande sätt tillämpas också på andra som låter utföra sådant arbete som avses i 3 och 4 § i arbetsbrottslagen och på företrädare för dem samt på personer som avses i 7 § i samma lag och i 2 § i lagen om vissa tekniska anordningars överensstämmelse med gällande krav och på företrädare för dem.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.

Helsingfors den 26 november 2004

Republikens President**TARJA HALONEN**Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

RP 135/2004
AjUB 11/2004
RSv 141/2004

Almänd enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG, ändr. 98/48/EG

2 440201/153

Nr 1019

Statsrådets förordning**om förverkligande av rätten att få vård och om regionalt samarbete**

Given i Helsingfors den 25 november 2004

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet föreskrivs med stöd av 49 § i folkhälsolagen av den 28 januari 1972 (66/1972) och 59 § i lagen av den 1 december 1989 om specialiserad sjukvård (1062/1989), av dessa paragrafer den förstnämnda sådan den lyder i lag 855/2004 och den sistnämnda sådan den lyder i lag 856/2004, som följer:

1 kap.

Intagning för undersökning och vård

1 §

Omedelbar kontakt med hälsovårdscentralen

I 15 b § 1 mom. i folkhälsolagen (66/1972) avsedd omedelbar kontakt med hälsovårdscentralen skall ordnas vardagar under tjänstetid så att den som tar kontakt enligt eget val antingen kan ta kontakt per telefon eller personligen besöka hälsovårdscentralen. Att kontakt tagits skall antecknas i journalhandlingarna enligt vad som bestäms i 3 §.

Med tjänstetid avses de öppettider på vardagar som hälsovårdscentralen har meddelat offentligt. Utanför tjänstetid skall ordnas jour.

2 §

Bedömning av vårdbehovet

Vid bedömningen av vårdbehovet utreds orsaken till kontakten, sjukdomens symptom och deras svårighetsgrad och hur brådskande situationen är med beaktande av de förhand-

suppgifter som den som tar kontakt ger eller en remiss. Bedömning av vårdbehovet förutsätter att den yrkesutbildade personen inom hälso- och sjukvården har adekvat utbildning, arbetserfarenhet och kontakt med den verksamhetsenhet som ger vård samt tillgång till journalhandlingarna.

I samband med patientens besök på mottagningen kan den yrkesutbildade personen inom hälso- och sjukvården utgående från sin utbildning och arbetserfarenhet samt överenskommen arbetsfördelning inom verksamhetsenheten göra en bedömning av vårdbehovet på basis av de förhandsuppgifter som patienten givit och tillräckliga utredningar om patienten. Bedömningen av vårdbehovet kan även göras per telefon.

3 §

Anteckningar i journalhandlingar

Bedömningen av vårdbehovet och den vårdanvisning eller det åtgärdsförslag som en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården givit skall antecknas i journalhandlingarna. Likaså skall personlig hälso- och sjukvårdsrådgivning eller hänvisning till

tjänster som ges per telefon antecknas i journalhandlingarna. Den yrkesutbildade personen inom hälso- och sjukvården skall försöka identifiera patienten och om någon annan tar kontakt för patientens räkning, denna kontaktperson. Även det sätt på vilket patienten och kontaktpersonen har identifierats skall antecknas i journalhandlingarna.

Om anteckningar i journalhandlingar gäller dessutom vad som bestäms i 12 § i lagen om patientens ställning och rättigheter (785/1992) och i social- och hälsovårdsministeriets förordning om upprättande av journalhandlingar samt om förvaring av dem och annat material som hänför sig till vård (99/2001).

4 §

Genomförande av vård

Vid beslut om att inleda vården skall patientens hälsotillstånd, funktionsförmåga och sjukdom samt dessa faktorer förutsägbara utveckling beaktas.

Om en kommun eller samkommun inte själv kan ge den vård som behövs inom de längsta tider som anges i folkhälsolagen och lagen om specialiserad sjukvård (1062/1989) skall den utan dröjsmål och inom ramen för de längsta tiderna ordna möjlighet för patienten att få behövlig vård från någon annan serviceproducent i samarbete med en annan kommun eller samkommun eller genom avtal skaffa vården från en annan serviceproducent.

5 §

Offentliggörande av väntetiderna

Verksamhetsenheterna inom hälso- och sjukvården skall offentliggöra de uppgifter om väntetider som avses i 15 b § 1 och 2 mom. i folkhälsolagen och 31 § 3 mom. i lagen om specialiserad sjukvård specialområdesvis minst varje halvår på Internet, genom ett meddelande eller på annat motsvarande sätt. Vid val av sättet att offentliggöra uppgifterna skall beaktas att offentliggörandet når en så stor del av invånarna i området som möjligt.

6 §

Offentliggörande av övervakningsuppgifterna

Forsknings- och utvecklingscentralen för social- och hälsovården offentliggör uppgifterna om hur rätten att få vård har genomförts. Angående uppgifter som Forsknings- och utvecklingscentralen för social- och hälsovården registrerar gäller vad som bestäms i lagen (556/1989) och förordningen (774/1989) om riksomfattande personregister för hälsovården.

2 kap.

Det regionala samarbetet och samordningen av tjänster inom hälso- och sjukvården

7 §

Plan för ordnande av hälso- och sjukvårdstjänster

Samkommunen för ett sjukvårdsdistrikt och kommunerna inom dess område skall tillsammans göra upp en plan för ordnande av hälso- och sjukvårdstjänster. Samkommunen svarar för att en plan görs upp varje fullmäktigeperiod. Hur genomförandet av planen har lyckats bedöms årligen i samarbete med kommunerna i området och vid behov görs ändringar i planen.

I planen för ordnande av hälso- och sjukvårdstjänster skall man åtminstone komma överens om det regionala samarbetet och hur sjukvårdsdistriktets sjukhus, hälsovårdscentraler och vid behov andra verksamhetsenheter för hälso- och sjukvården skall samordna de tjänster som de tillhandahåller. Socialvårdstjänsterna skall vid behov i samarbete med kommunernas socialsektor anpassas till den funktionella helhet som hälso- och sjukvårdstjänsterna bildar. För samordning av hälso- och sjukvårdstjänsterna skall samkommunen för ett sjukvårdsdistrikt och kommunerna inom dess område särskilt bedöma den funktionella helheten av regionens laboratorietjänster och diagnostiska avbildningsservice, medicinsk rehabilitering samt jour- och akutvårdstjänster.

I planen för ordnande av hälso- och sjukvårdstjänster skall man med kommunerna

och hälsovårdscentralerna i området komma överens om ordnande av den regionala informationsförvaltningen. I planen skall i mån av möjlighet beaktas behovet av samarbete med privata serviceproducenter och socialvårdens informationsförvaltning.

8 §

Enhetliga grunder för medicinsk eller odontologisk vård

Social- och hälsovårdsministeriet styr upp-
görandet av de riksomfattande enhetliga
grunderna för medicinsk eller odontologisk
vård. Samkommunen för ett sjukvårdsdistrikt
skall tillsammans med kommunerna och

Helsingfors den 25 november 2004

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

hälsovårdscentralerna inom dess område följa och övervaka att enhetliga grunder för vården tillämpas inom området.

3 kap.

Ikraftträdande

9 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2005.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Konsultativ tjänsteman Riitta-Maija Jouttimäki

Nr 1020

**Kommunikationsministeriets förordning
om Banförvaltningscentralens avgifter**

Given i Helsingfors den 24 november 2004

I enlighet med kommunikationsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 8 § lagen den 21 februari 1992 om grunderna för avgifter till staten (150/1992), sådan den lyder i lag 348/1994:

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning föreskrivs om Banförvaltningscentralens avgiftsbelagda prestationer och om grunderna för dessa avgifter samt om avgifter som tas ut för offentligrättsliga prestationer.

2 §

Offentligrättsliga prestationer med fasta priser

I 6 § 2 mom. lagen om grunderna för avgifter till staten avsedda offentligrättsliga prestationer, för vilka Banförvaltningscentralen uppbär fasta avgifter enligt bifogad avgiftstabell, är

- 1) godkännande av rullande materiel och bananordningar för användning på statens bannät,
- 2) tillstånd för anslutning av spår för privatbana,
- 3) tillstånd till undantag från hälsokraven,
- 4) tillstånd till undantag från utbildnings- och andra behörighetskrav, samt
- 5) tillstånd för en plankorsning.

3 §

Offentligrättsliga prestationer som prissätts enligt självkostnadsvärdet

Avgiftsbelagda offentligrättsliga prestationer, för vilka Banförvaltningscentralen uppbär en avgift som bestäms enligt prestationens självkostnadsvärde, är

- 1) kontrollavgiftsverksamheten inom kollektivtrafiken,
- 2) typgodkännande av ny rullande materiel och nya bananordningar,
- 3) godkännande av ibruktagandet av ny rullande materiel och nya bananordningar för användning på statens bannät,
- 4) tillstånd till undantag från järnvägstrafikens säkerhetsbestämmelser,
- 5) beviljande eller godkännande av säkerhetsintyg,
- 6) trafikledning på en privat spåranläggning eller en del av den, samt
- 7) beslut i ett sådant rättelseyrkande som avses i 13 § lagen om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet (561/2002).

För prestationen i 1 mom. 1 punkten uppbärs en ersättning för de särskilda utgifter som verksamheten orsakar, vartill tilläggs kontrollverksamhetens andel av Banförvalt-

ningscentralens förvaltningsutgifter. Avgifterna som uppbärs för de prestationer som avses i 2—7 punkterna av samma moment fastställs på basis av den tid som det tar att producera prestationen, och en fast timdebitering. Timdebiteringen enligt självkostnadsvärdet är 73 euro för den första timmen och 63 euro för varje påbörjad mertidstimme. Dessutom uppbärs eventuella expertutgifter samt resekostnader enligt statens resereglemente.

4 §

Avgiftsbelagda prestationer som prissätts på företagsekonomiska grunder

Prestationer som avses i 7 § lagen om grunderna för avgifter till staten och som Banförvaltningscentralen prissätter på företagsekonomiska grunder är

- 1) tillstånd för korsande ledningar,
- 2) uthyrning av mätjulsatser,
- 3) utarrendering och överlåtelse av nyttjanderätt till lokaler, byggnader, konstruktioner, markområden och bebyggda fastigheter,
- 4) nyttjande- eller servitutsrätt eller annan motsvarande rättighet som beviljas i fråga om jordegendom, överlåtelse av sten, grus och andra jämförbara substanser samt försäljning av virke,
- 5) kontroller som beställts skilt,

Helsingfors den 24 november 2004

Kommunikationsminister *Leena Luhtanen*

6) tryckalster och annan informationsmaterial,

7) fotokopior, elektroniska upptagningar och andra avskrift samt sändande av dem, samt

8) andra prestationer som Banförvaltningscentralen gör på uppdrag.

5 §

Särskilda bestämmelser

Avgifter som avses i denna förordning uppbärs också för beslut om avslag.

Avgift enligt 2 § 1 punkten behöver likväl inte tas ut för godkännande av museimateriel som används på statens bannät för användning på statens bannät, om syftet med sökandens verksamhet är att främja järnvägs-kulturen huvudsakligen utan att skaffa sökanden vinst eller annan omedelbar ekonomisk fördel.

6 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2005 och gäller till slutet av 2006.

För prestationer som hänför sig till ärenden som anhängiggjorts innan denna förordning träder i kraft uppbärs avgiften enligt de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet.

Regeringsråd Rami Metsäpelto

Offentligrättsliga prestationer med fast avgift

- 1) Godkännande av ibrukvarande materiel och bananordningar för användning på statens bannät 73,00 euro
- 2) Tillstånd för anslutning av spår för privatbana..... 262,00 euro
- 3) Tillstånd till undantag från hälsokraven 148,00 euro
- 4) Tillstånd till undantag från utbildnings- och behörighetskraven 73,00 euro
- 5) Tillstånd för en plankorsning 262,00 euro

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

Nr 1021

**Jord- och skogsbruksministeriets meddelande
om jord- och skogsbruksministeriets förordning om utbetalning av nationella husdjursstöd
för år 2004**

Utfärdat i Helsingfors den 26 november 2004

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar med stöd av 4 § lagen den 25 februari 2000 om Finlands författningssamling (188/2000):

Jord- och skogsbruksministeriet har utfärdat följande förordning:

Förordningens rubrik	JSM:s föreskrifts- samling nr	utfärdat	träder i kraft
JSM:s förordning om utbetalning av nationella husdjursstöd för år 2004.....	74/04	26.11.2004	1.12.2004

Förordningen har publicerats i jord- och skogsbruksministeriets föreskriftssamling. Förordningen kan fås från jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral, (Mariegatan 23, Helsingfors), PB 310, 00023 Statsrådet, telefon (09) 5765 111.

Helsingfors den 26 november 2004

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Överinspektör Velimatti Mukkila

JULKAISUJA: OIKEUSMINISTERIÖ

Nr 1012—1021, 2 arkkia